

Wyrok Sądu z dnia 17 lutego 2021 r. – Ryanair / Komisja(Sprawa T-259/20) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa – Francuski rynek transportu lotniczego – Moratorium dotyczące płatności podatku od lotnictwa cywilnego i opłaty solidarnościowej od biletów lotniczych, należnych miesięcznie w okresie od marca do grudnia 2020 r., w ramach pandemii COVID 19 – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych zdarzeniem nadzwyczajnym – Swoboda świadczenia usług – Równość traktowania – Kryterium posiadania koncesji wydanej przez władze francuskie – Proporcjonalność – Artykuł 107 ust. 2 lit. b) TFUE – Obowiązek uzasadnienia]

(2021/C 138/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F.C. Laprèvote, S. Rating i I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, S. Noë i C. Georgieva-Kecsmar, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel i P. Dodèller, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2020) 2097 final z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56765 (2020/N) – Francja – COVID 19 – Moratorium dotyczące płatności podatków lotniczych udzielone przedsiębiorstwom z sektora publicznego transportu lotniczego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ryanair DAC zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję, w tym kosztami poniesionymi w ramach wniosku o zachowanie poufności.
- 3) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 29.6.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 12 lutego 2021 r. – sprd.net / EUIPO – Shirlabor (I love)(Sprawa T-19/20) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy I love – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Znak towarowy tworzony przez slogan reklamowy – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Brak zastosowania art. 16 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625 – Dopuszczalność dowodów – Artykuł 97 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Bezstronność – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]

(2021/C 138/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: sprd.net AG (Lipsk, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Hellenbrand)